

10 år med Öresundsbron

NÅGRA SIFFROR FÖR 2008

25,7 miljoner personer reste över bron, av dessa 15 miljoner med bil och 10,7 miljoner med tåg.

19 400 fordon i genomsnitt per dygn passerade bron, 95% var personbilar.

41 000 personer passerade varje dag bron med personbil, buss eller lastbil.

29 000 personer per dag tog tåget över bron, en ökning med 11% jämfört med året innan.

Källa: Öresundsbro Konsortiet 2009

I juli i år fyller Öresundsbron 10 år.

Jag har varit intresserad av bron och vad den skulle komma att innebära för Skåne och Själland långt innan den blev byggd. Jag har verkat i båda länderna sedan mitten av 1980-talet och dessutom varit beroende av flygplatsen i Kastrup för mina många arbetsresor.

För mig var det redan då naturligt att röra mig obehindrat mellan länderna och känna mig som en del i båda samhällena. Att kunna arbeta, bo, handla, gå på teater eller bio och träffa vänner i två länder på en och samma dag är fantastiskt.

Till dess att Öresundsbron invigdes i juli år 2000 fanns det bara ett problem – att ta sig mellan länderna. Det kunde ta allt från 40 minuter med katamaran till ett helt dygn om vädret var riktigt dåligt. Resan fick man helst boka i förväg och även mitt på sommaren kunde en avgång ställas in på grund av blåsten.

Det gick sällan en vinter utan att frusna hamnar eller båtmotorer hindrade mig från att komma i tid till ett möte eller flyget på Kastrup. Flygbåtarna som gick från stan var mest känsliga för isen. Den stora färjan Limhamn-Drögør gick för det mesta men det tog tid och inte sällan var den försenad. När inte färjan gick var det bara att ta bilen och färjan Helsingborg-Helsingør i stället.

Resan blev då två flera timmar längre. Helikopter, inkallad i sista stund var flera gånger den enda lösningen. En kort men dyrbar resa mellan Malmö och Kastrup. Kostnaden delade jag oftast med 2-3 andra affärsresenärer som hade lika bråttom som jag att komma till flyget.

Om man ser frågan om Öresundsbron i ett större perspektiv var den mycket efterlängtd av generationer som såg en bro som en möjlighet till integration mellan folken i båda länderna. I 90 år hade frågan om en fast förbindelse över Öresund varit på tapeten i olika omgångar tills regeringarna i Sverige och Danmark tog beslutet under 1990-talet. Efter bara fyra år kunde jag ta första invigningståget som gick från Köpenhamn till Malmö. Några dagar senare öppnades bron officiellt och jag började köra bil över på bara 30 minuter – vilken lyx!

Samtidigt som man byggde Öresundsbron skapades en vision om en ny region – Öresundsregionen - en geografisk, ekonomisk och kulturell enhet och ett kraftcentrum i Nordeuropa. Detta skulle i sin tur öka konkurrenskraften inte bara för Skåne och Själland utan för hela Sverige och Danmark.

Integrationen har sakta men säkert ökat och alltfler människor och företag rör

sig obehindrat mellan länderna. År 1998 räknades 1950 personer som pendlare. Tio år senare pendlade 19 300 personer varje dag till arbete eller studier på andra sidan Sundet. Trafiken på bron har ökat enormt under åren. År 2008 passerade 41 000 personer varje dag bron med personbil, buss eller lastbil.

Det är fantastiska siffror och vi är många som gläds åt denna utveckling.

Vi är också många som tycker att biljettpriserna för bil och tåg är höga. Det är fortfarande allt för många Öresundsbor som aldrig eller sällan tar sig över Sundet och frågan är om de känner sig som en del i en integrerad region. Lägre priser, framför allt för tåg skulle göra att fler privatpersoner kanske vågar resa oftare och på ett mer naturligt sätt. Med tiden kan de kanske till och med känna sig hemma på båda sidor av Öresund.

Isabel Andersson arbetar genom sitt företag Meetings Öresund med affärs- och projektutveckling och internationalisering. Isabel driver nätverket Skånska Möten och är aktiv medlem i MPI Denmark.

